

A Közbeszerzések Tanácsa Elnökének tájékoztatója

Kbt. 50. §-a (2) bekezdésének alkalmazásáról

(KÉ 2006. évi 63. szám, 2006. június 2.)

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 50.§-ának (2) bekezdése lehetővé teszi az ajánlatkérők számára, hogy **a közbeszerzés mennyiségét úgy határozzák meg, hogy a legalacsonyabb vagy a legmagasabb értéket közlik, és kikötik az ettől való eltérés százalékos mértékét.**

Az ajánlatkérők figyelmébe ajánljuk, hogy **ezen törvényi rendelkezés azon speciális közbeszerzések esetén alkalmazható, ahol az ajánlatkérő még a legnagyobb gondosság mellett sem képes meghatározni a beszerzés mennyiségét, legfeljebb csak azt, hogy az adott időszakra mekkora összeg áll rendelkezésére az adott közbeszerzés megvalósítására.**

Ezen rendelkezés alkalmazhatóságának feltétele azonban az, hogy az ajánlatkérő által meghatározott összeghatárokon belüli megrendelés **a nyertes ajánlattevő által megajánlott egységár alapján történjen meg a konkrétan felmerülő igényekre tekintettel.**

Példával érzékeltetve: egy fordítási szerződésnél elképzelhető, hogy az ajánlatkérő nem tudja előre meghatározni, hogy a szerződés futamideje alatt hány karakteres lesz az a fordítás, amelyre szüksége lesz, és azt sem látja előre, hogy pontosan milyen nyelvekről vagy milyen nyelvekre való fordítást kell majd igénybe vennie az adott összeghatáron belül. Ilyen esetekben a közbeszerzési eljárásokban rögzítésre kerül az az egységár (adott esetben az egy leütésért fizetendő díj), amely alapján a konkrét megrendelésre sor kerülhet.

Nincs lehetőség azonban a Kbt. 50. §-a (2) bekezdése ezen fordulatának alkalmazására akkor, ha az ajánlatkérő képes más módon meghatározni a beszerzés mennyiségét vagy az eljárásban a teljes megadott mennyiség teljesítését igényli. **Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet arra, hogy a Kbt. 50. §-ának (2) bekezdése nem szolgálhat a minimálár meghatározásának eszközüül.**